

TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA •

Delo športnega društva Zadvor

9. januarja je bila sejna soba v Zadržnem domu Zadvor zopet polna. Člani športnega društva Zadvor so pregledali delo v minulemu letu in plan za leto 1988. Za leto 1987 lahko rečemo, da je bilo uspešno, kar dokazuje tudi to, da ŠD Zadvor poznajo športniki ne le v naši občini, temveč tudi drugod po Sloveniji. In kaj smo torej naredili v preteklem letu?

Smučarska sekcija je organizirala smučarski tečaj za šolarje OŠ Toneta Trtnika-Tomaža Sostro. Vseh 40 malih nadobudnežev je bilo zelo zadovoljnih, ne le s čajem, ki so ga dobili po končani smuki; pripravilo ga je turistično društvo; temveč tudi z vsem drugim. Zadovoljni pa so bili tudi njihovi starši.

Tako starši kot otroci so se lahko pomerili v slalomu in tekih na smučeh, saj je ŠD Zadvor organiziralo smučarske dneve KS Zadvor. Veliko je k dobri organizaciji pripomogla tudi nova elektronska merilna naprava. Na tekaških progah pod Urhom pa so potekale tudi občinske tekme v teku na smučeh. Nepozaben dogodek je bil tudi Tek ob baklah, pri katerem nas je presenetilo število tekmovalcev – kar 100 jih je bilo. ŠD je pripravilo tudi tek v maskah. V nemogočih razmerah, dežju in snegu je 12 članov ŠD Zadvor pripravilo v Kranjski gori tudi tekmovalce za zobotovrstvene delavce Slovenije v veleslalomu. Smučarji ŠD Zadvor so se udeležili tudi občinskega tekmovanja v veleslalomu. ŠD Zadvor pa ima v novem letu še

eno veliko pridobitev, ki pa jo na žalost nikakor ne more uporabiti. To je smučarska vlečnica, ki naj bi ob prvem snegu zabrnela na pobočju Urha.

Tudi za lepo urejene tekaške proge v dolini Konjščice po Urhom je poskrbela smučarska sekcija. Tudi letos naj bi med šolskimi počitnicami organizirali smučarski in tekaški tečaj, toda smučanje po travi ni najbolj prijetno in treba bo počakati na prvi sneg.

Tekaška sekcija je pripravila Tek po poteh Molniške čete, uspel je tudi Tek s smučarskimi palicami. Na Partizanskem maršu so športno društvo Zadvor zastopale tri ekipe – 1 ženska in 2 moški. Sekcija je vzdrževala tudi trim stezo in pomnik Molniške čete. Nogometaši so tudi lani marljivo trenirali. Tako ima športno društvo Zadvor v malem nogometu kar 4, v velikem pa 1 ekipo. Člani so popravili tudi mreže pri šoli in izdelali gole za mali nogomet na šolskem igrišču. Letos bodo popravili še drugo mrežo na šolskem igrišču. Deluje tudi balinarska sekcija, ki tekmuje v II. Ljubljanski ligi, pa tudi šahovska sekcija, ki je

organizirala novoletni šahovski turnir in tekmovanje za najboljšega šahista KS Zadvor.

Po dolgi letih iskanja, dogovarjanja in sporazumevanja je končno začel tenis. ŠD Zadvor je dobilo v uporabo igrišče tozda Javna razsvetljava in že kmalu so po igrišču začele leteti teniške žogice.

Kolesarji so se udeležili maratona Franja, Daki, Štucin... in se odločili, da v letu 1988 razširijo svoje delovanje in da jim trening ne bo le vsakodnevno kolesarjenje v službo.

Zaživela je tudi rekreacija žensk, ki redno vadijo v telovadnici OŠ Toneta Trtnika-Tomaža in na trim stezi. V prihodnje si želijo vadbo dvakrat na teden. Rekreacija moških pa je lani slonela predvsem na igranju žogo, letos pa pravijo, da bo drugače in da bodo svoje delovanje razširili.

Lahko rečemo, da je bilo leto 1987 res plodno, za kar so se posebej zaslužni Andrej Brčić, ki je kot vodja smučarskega tečaja uspešno vodil male smučarje, pa Milena Hočvar, ki uspešno vodi rekreacijsko vadbo žensk in še mnogo drugih, brez katerih si dela ŠD Zadvor ne moremo predstavljati. V prihodnje, torej v letošnjem letu, pripravljamo nekaj zanimivosti in posebnosti. Kaj več o tem pa v naslednji številki Naše skupnosti. Športni pozdrav!

TANJA BRICELJ

OBČINSKA ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ

Razpis za veleslalom

Komisija za rekreacijo pri naši ZTKO je razpisala občinsko prvenstvo v veleslalomu za leto 1988.

Tekmovalci bo v nedeljo, 6. marca 1988, ob 10. uri v Kranjski gori (Brsnina).

Nastopijo lahko vsi delovni ljudje in občani od 16. leta starosti naprej, in sicer v okviru kategorij do 25 let, od 26. do 35. let, od 36 do 45 let in nad 45 let. Tekmovalci so ekipno in posamično. Štartnina za tekmovalca je 2.500 dinarjev in jo je treba plačati na žiro račun ZTKO Lj. Moste-Polje 50103-678-38477, s pripisom za VSL, najkasneje do petka, 26. februarja 1988.

Prijavitelj se je treba pisno, telefonskih prijav ne sprejemajo, lahko pa povprašate za podrobnosti na telefonsko številko 448-132.

Komisija opozarja, da bodo prijave sprejemali samo do 12. ure 26. februarja. Upoštevali bodo samo pisne prijave s potrdilom o vplačani prijavnini.

Razpis za kegljanje

Komisija za športno rekreacijo pri ZTKO Moste-Polje je razpisala občinsko prvenstvo v kegljanju v ekipni in posamični konkurenci za leto 1988.

Pravico do nastopa imajo članice in člani občinskih telesnokulturnih organizacij, člani delovnih organizacij in krajevnih skupnosti naše občine. Tekmovalke ali tekmovalci, ki aktivno nastopajo na zveznih tekmovanjih in v republiški ligi, se tega občinskega prvenstva ne morejo udeležiti. Tekmovalci so ekipno, vendar bo 15 najboljših tekmovalcev in 30 najboljših tekmovalcev imelo možnost tekmovali tudi v finalu posameznice.

Tekmovalci bo izvedel kegljaški klub Lokomotiva, vodja tekmovalcev pa bo Ivan Zalete.

Prijavnina znaša 25.000 din za žensko ekipo in 35.000 din za moško ekipo.

Zadnji rok za pisne prijave je 19. februar, do 12. ure. Vse dodatne informacije dobite po telefonu številka 448-132, ZTKO Lj. Moste-Polje, Gortanova 21.

V SPOMIN

Tone Marolt

(29. 8. 1910 – 20. 1. 1988)

Presenetljivo, tiho je zopet smrt posegla v naše vrste in iztrgala iz naše sredine Toneta Marolta. Neusmiljeni čas opravlja svoje in vse pogostejše se poslavljamo od mož, ki so jih za naš narod usodni trenutki doleteli v ne več mladih letih, to je takrat, ko človek vsak svoj korak napravi bolj premišljeno in se zave, da njegovih posledic. Tudi Tone je spadal v tisto vrsto mož, ki niso živeli v iluzijah.

Kot izučeni zidar in kasneje tudi delavec na železnici si je izoblikoval družino, ki ji je bil skrben mož in oče. Vojna je prinesla še trše razmere, še posebno vsem onim, ki se ji

niso uklonili. Taka sta bila tudi Maroltova. Odločila sta se za boj. Začela sta ga že pri prvih šepetajočih sestankih in pogovorih v njunem stanovanju. Tone je bil nadvse zanesljiv in sposoben organizator, za to mu je OF nalagala številne zahtevne naloge. Opravljal je kurirske naloge, zbiral prostovoljce za partizane, nudil hišno oskrbo bolnim ilegalcem in

partizanim, vodil fante, ki so odhajali v partizane in Šmartnega preko Zadobrove.

Konec vojne je dočkal živ, njegov brat Stane se iz partizanov ni vrnil. Vključil se je v udarniško obnovo domovine. Za zadržni dom v Zadobrovi je naredil ogromno prostovoljnih zidarskih ur. Njegova mati se je smrtno ponesrečila pri udarniškem delu. Kasneje, na jesen življenja, ko se je umaknil v zatišje, mu je smrt ugrabila enega od sinov, nekaj let kasneje pa ga je zapustila še njegova zvesta življenjska sopotnica. To ga je hudo prizadelo. Vse udarce, ki mu jih je življenje namenilo, je prenesel vdano in potrpežljivo ter živel še za edinega sina in vnuka.

Tone Marolt je bil delaven, pošten in človekoljuben. Ohranil ga bomo v spominu kot najboljšega tovariša. Želimo mu miren počitek v slovenski zemlji, ki jo je imel rad do zadnjega diha.

T. K.

NAMIZNI TENIS

4. Jakhlov memorial za veterane

Čeprav po prijavih sodeč 4. Jakhlov memorial za veterane ni uspel tako kot prejšnja leta, pa je v organizacijskem smislu potekal dobro. Že četrto leto organizator NTK Vesna Zalog organizira tudi ta spominski turnir v namiznem tenisu za veterane, ki je razdeljen po starostnih skupinah do 40 let in nad 40 let, kot zahtevajo propozicije na skoraj vseh takih prvenstvih (veteranskih). Organizator je sklenil, da 5. Jakhlov memorial organizira drugače, predvsem, da ga razširi ter povabi vse rekreativne igralce iz vse Slovenije (podobno, kot pionirski) in ne samo iz Ljubljane.

Vrstni red veterani do 40 let: 1. Petronijević (Litostroj), 2. Rakun (Vesna), 3. Privšek (Iskra), 4. Dular (Ilirija) nad 40 let: 1. Kern (Bežigrad), 2. Tavcar (Vesna), 3. Krebs (Vesna), 4. Petrič (Zvezda)

Janku Tekavcu v slovo

Tako nepričakovano in tako tiho si nas zapustil, dragi sosed, da smo se vsi Tvoji sostanovalci začudeno in žalostno vprašali, če je to sploh res.

Saj si pred kratkim še hodil med nami, srečevali smo Te in bili prepričani, da si popolnoma zdrav in močan. Nisi pokazal, da trpiš grozne muke. Vse si zadržal zase. Nikogar nisi obremenjeval s svojim problemom – težko boleznijo. Zato nam je še težje, ko ti moramo zadnjico reči zbogom.

Janku, bil si zelo vzoren in prijeten sosed. Vedno si bil tih, urejen in prijazen sogovornik. Vedno pa se Ti je mudilo, saj si bil poln raznih obveznosti in hitenja, kot da si imel namen še veliko tega postoriti, preden Te kruta smrt iztrga iz tepra življenja. Bil si

ustvarjalen, bil si dober mož in oče, bil si dober TV tehnik in eden začetnikov pri uvajanju barvne televizije pri nas. Še veliko tega bi Ti, Janko, lahko postoril, toda s komaj šestintridesetimi leti življenja si moral oditi za vedno.

Ohranili Te bomo v trajnem spominu. Tvojima ženi in otroku pa bomo nudili dobro sosedsko pomoč,

sosedje iz bloka Polje, cesta VIII/2

PRIDNO SE UČIJO IN REDNO TRENIRAJO

Slovesna akademija Judo kluba Golovec

Konec lanskega leta je bil v veliki telovadnici osnovne šole »Karel Destovnik-Kajuh« zelo slovesen večer, kajti člani in vodstvo Judo kluba Golovec so nam pripravili prijetno presenečenje s svojim nastopom in dokazali, da naša mladina pridno in redno trenira.

Mlade fante – pionirje in mladince smo ob vstopu v telovadnico ujeli v trenutku, ko so se živahno razgibavali. In potem, ko so nam prikazali šolo padanja, je bil strah v srcu sleherne matere, da se ji bo sin polomil, popolnoma odveč. To so bili naučeni padci in razumljivo je, da k prožnosti padanja veliko prispeva le redni trening.

Iz kratkega poročila o delu Judo kluba Golovec – podal ga je nekdanji predsednik športnega društva Golovec in sedanjí predsednik tega kluba – smo izvedeli podrobnosti iz življenja tega kluba, ki velja za enega izmed najaktivnejših v Ljubljani. Nemara jih k uspešnosti na tekmovanjih vodi prav amaterska zagnanost za delo in povedati moramo, da je Judo klub Golovec ponesel naše mlade preko meje Štepanjskega naselja, občine Ljubljana Moste-Polje in tudi preko meje Slovenije, saj tekmujejo tudi v I. slovenski judo ligi.

Mladi so nam prikazali nekaj svojih veščin – padec nazaj, padec naprej, prosto padanje in seveda tudi judo mete, ki jih uporabljajo na tekmovanjih. Dvojice, ki so se svrstile pred nami, so nas navdušile, še posebej tiste z republiške medalje leta 1987 (Ozren Škodrič, Bojan Čoh, Bogdan Savič, Siniša Juras). Medtem, ko smo jih opazovali (Uroša in

nosilca mednarodne medalje s turnirja Nagaoka in v ekipnem prvenstvu tudi uspešno tekmuje v I. slovenski ligi).

Priznanje pa so seveda dobili tudi člani Judo kluba Golovec, ki sestavljajo člansko ekipo (Vojko Rogelj, Klavdij Znidaršič, Sašo Radilović – nekdanji vice šampion Jugoslavije, ki je v zadnjem času prevzel trenerško delo s člansko ekipo). Priznanja, zahvale in pohvale pa so bili deležni tudi vsi, ki na kakršenkoli način sodelujejo pri delu Judo kluba Golovec in sicer: trenerji: Vasko Prokofjev, Aleksander Prokofjev in Vladimir Martelj, pa sekretar Judo kluba Golovec Nikola Crkvenjaš, ki vodi vse organizacijske posle, pa Anica Dokelj, ki odlično skrbi za finančni »imperij«, pa Kocijan, ki tiska vse, kar je treba natisniti v zvezi z dejavnostjo Judo kluba Golovec. Vsem iskreno čestitamo.

Ob koncu slovesnosti, večer je bil namreč nadvse prijeten, smo se po-

športe. Finansiramo ga kot rekreacijo in na osnovi dosežkov.»

»Ali to pomeni, da vam primanjkuje finančnih sredstev?«

»Nimamo sredstev za večji zagon in za ustanovitev širše baze.«

»Sodimo, da se, kakor vsi v teh časih, srečujete s problemi?«

»Opozoril bi rad le na nekatere probleme judo klubov v Ljubljani.

Judo klub Golovec nima svoje telovadnice in 80 odstotkov sredstev porabimo za najem telovadnice. V zadnjih nekaj letih smo s podporo in razumevanjem ZTKO (Zveze telesnokulturnih skupnosti občine) vendarle nekaj dosegli – kupili smo nujno potrebno športno opremo za normalno vadbo (blazine in uteži). Podpirajo pa nas tudi sveti krajevnih skupnosti Štepanja vas, Sotočje in 25. maj, za kar jim gre seveda naša prisrčna zahvala. Omenil bi še zasebnega obrtnika – elektronika Nikoliča, ki je v zadnjih letih prevzel pokroviteljstvo nad pionirsko ekipo, kar je pionirjem omogočilo udeležbo na vseh turnirjih po koledarju Judo zveze Slovenije.

»Vam delovne organizacije niso pripravljene pomagati?«

Petra, Sinišo in Koštrico, Dejana in Grego, Nenada in Mateja, Natašo in Katjo, Milico in Marijo, Lidijo in Katjo – ti dve trenirata šele dva meseca in že veliko obvladata –, smo se naučili nečesa, kar nam je bilo do tistega večera povsem tuje: jime pomeni začetek borbe, mate pa prekinitev borbe. Mladi nasprotniki so se zagrizeno borili v želji, da bi drugi čim prej padel na tla. Borba je bila huda, padci mladih nasprotnikov so zamolklo odmevali v veliki telovadnici, a ob koncu sleherne borbe so se mladi nasprotniki spoštljivo naklonili drug drugemu – v tej gesti je bila velika simbolika: po preiskusu, kdo je močnejši, so mladi spet prijatelji.

Ko so proglasili najboljšie pionirske, mladinske in članske športnike v letu 1987, je med mladimi zavladalo nepopisno veselje, ponosni in srečni pa smo bili tudi starši... Prepričani, da se naša mladina pridno uči in redno trenira pod nadzorstvom trenerjev, smo pač morali pomisliti na to, da ta mladina nikoli ne bo zašla na kriva pota.

Priznanja za dosežene športne uspehe v letu 1987 je podelil Aljoša Redžepović, kateremu velja pripisati pobudo za ustanovitev Judo kluba Golovec. Priznanje so prejeli: Ozren Škodrič, Bojan Čoh, Bogdan Savič, Siniša Juras (nosilci medalje z republiškega tekmovanja v letu 1987), Junes in Dadi Alkhatib (tekmujeta v I. slovenski ligi), Mare Novak (je tudi nosilec republiške medalje za mladince in kategoriziran športnik mesta Ljubljane, ki trenutno služi vojaški rok v Bihacu in mu je le posredovanje Judo kluba Golovec omogočilo, da se je udeležil slavnostne akademije). Posebej je treba pohvaliti brata Alkhatib, ki sta

govorjali z Aljošo Redžepovićem, ki nam je povedal: »Vsa leta sem delal in učil mlade, zdaj pa, ko naše funkcije prevzemajo že naši otroci...« in tedaj se nam je pridružil še Čedo Škodrič, predsednik Judo kluba Golovec, ki je Aljoši Redžepoviću segel v besedo, rekoč: »Aljoša je mojster juda in ker je v zadnjem času preveč obremenjen z nalogami na svojem delovnem mestu, je začel svoje znanje in izkušnje prenašati na mlajše. Poudaril pa bi rad, da tudi že več let prenaša svoje trenerske funkcije Radiloviću, Marteru in Prokofjevu, a kljub temu ostaja velika resnica, da je Aljoša duša našega kluba. Kadar opravi selekcijo Aljoša, otroci na tekmovanju zmaga. Še dolgo našega Aljoše ne bo mogel nihče zamenjati. Zanimivo pa bi bilo, če bi se seznanili z zgodovino našega kluba,« nam je potem predlagal Čedo Škodrič in nam že hip nato pokazal skrbno urejen arhiv, v katerem so tudi vsi izrezki iz časopisov, ki govorijo o aktivnosti Judo kluba Golovec. Čedo Škodrič nam je potem zagreto pripovedoval: »O judu vedo ljudje pravzaprav zelo malo, kajti pri nas ta dejavnost še ni tako razvita, kot na primer v Franciji in drugih evropskih državah. V Franciji – te podatke navajam spet samo v ilustracijo – živi in trenira okoli dva milijona judoistov in v Franciji je judo tudi šolski predmet.«

»In kako je z judom v Sloveniji, smo vprašali.

»V Sloveniji imamo judo zvezo, organizirani smo v 34. judo klubih in verjeti morate, da ena sama medalja v tako veliki konkurenci ogromno pomeni. Na žalost pa judo v Sloveniji ne sodi med prioritete

Pionirji JK Golovec, ki so sodelovali na novoletni akademiji v telovadnici OŠ Karel Destovnik-Kajuh (Foto: Kancijan Hvastija)

»Pomagale so nam delovne organizacije Totra, Slovenijaceste-Tehnika in Mikrohit, ki so nam omogočile nastop na turnirju izven Slovenije.«

»In zakaj tekmujete tudi izven slovenskih meja?«

»Da smo zmožni storiti nekaj več in prinesiti medaljo domov tudi od drugod, to smo že vedno vedeli, toda hoteli smo to tudi dokazati. In v resnici smo to tudi dokazali, saj smo dobili medaljo v Bihacu, pravzaprav smo domov prinesli šest medalj.«

»O čem bi radi še spregovorili kot predsednik Judo kluba Golovec?«

»Trenutno v Judo klubu Golovec redno trenira 150 judoistov, izšolali smo trenerje, imamo sodnike in vse pogoje za delo, skrbi za bazo torej v našem Štepanjskem naselju ni. 10-letnico našega kluba bomo proslavili z borbo za peti pokal Golovca. Borili se bomo v veliki dvorani na Kodejevem in to bo naša največja manifestacija, saj bomo poskušali pritegniti tekmovalce tudi iz tujine. Na tekmovanju pa bodo sodelovali tudi vsi judo klubi iz Slovenije.«

»Judo je edini vrhunski šport, ki se uspešno razvija v tem našem Štepanjskem naselju,« je potem še dodal Čedo Škodrič in mi smo potem še dolgo razmišljali o njegovih besedah in o ideji juda, ki je vsekakor zelo lepa: usmeriti ljudi na pravo pot.

Smilja Juras

SANKUKAI KARATE IN SAMOOBRAMBA Vpis novih članov v karate klub Forum do 24. t. m.

Najmnostičnejši slovenski karate klub vam nudi trening za vse starostne kategorije in stopnje obvladovanja borilnih veščin ter dihalne gimnastike. Zaradi dobre samoobrambe priporočamo trening tudi pripadnicam ženskega spola. Treningi so primerni prav za vse, kar pa ne pomeni, da niso dovolj intenzivni. Pripravljeni so strokovno na najvišjem nivoju.

Novi člani vpisujemo še do 24. februarja v OŠ dr. Vita Kraigherja za Bežigradom (za stadionom Olimpije), v ponedeljek in sredo ob 18. do 20. ure v vse skupine pionirskega,

mladinskega in članskega treninga karateja in samoobrambe. SLAVKO ŠOROTAR

MALI NOGOMET Cicibani, pionirke, mladinke!

Prijave za III. turnir prvenstva Ljubljane v malem nogometu za cicibane (1977-), pionirke (1972-, 1976-) in mladinke (1968-) bomo sprejemali v petek, 4. marca od 17. do 18. ure na Trgu oktohrske revolucije v 7. Novih Fužinah. T. C.

Iz šolskih klopi

Prejšnji mesec smo v uredništvu prejeli dve šolski glasili. Zajetno glasilo učencev OŠ Karel Destovnik-Kajuh na kar 43. straneh z naslovom MOSTOVI in šolsko glasilo učencev OŠ II. grupe odredov na 24. straneh z naslovom STOPINJE MLADOSTI.

Obe gasili nosita številko 1, to pomeni da sta v tem šolskem letu prvi izšli. Obe glasili sta polni zanimivih in domiselnih prispevkov. Škoda, da jih vsaj nekaj ne moremo objaviti. Vendar upamo, da nam bo to uspelo v eni od prihodnjih števil.